

Viem, že to pre mňa urobíš
(Seve a Ginny)
(pokračovanie jednorázovky Čo ti bráni)

Dívám se dívám- a ty spíš,
matně se leskne malý kříž.
Stoupá a klesá tvoje hrud'
a já si říkám Bůh jen sud', Bůh jen sud'...

Jeho tmavé oči sa upierali do tmy ako dva veľké drahokamy jagajúce sa vo svetle polmesiaca. Bolo to také neuveriteľné, také nové pre Severusa Snapea, že mu to nedalo spať. Nikdy si ani len netrúfal dúfať v túto chvíľu a teraz... bola tu. Pozrel znova na nežnú tvár ženy ležiacej vedľa neho so spokojným úsmevom na perách. Ginnina hrud' sa dvíhala v pravidelných intervaloch a na jej krku sa skvel malý strieborný prívesok v tvare kríža, ktorý jej daroval k jej sedemnástym narodeninám. Bol to skromný dar, no ona ho prekvapila svojou úprimnou radosťou, ktorú z neho mala. Povedala mu vtedy, že svoj darček už dostala a to je pre ňu viac, než čokoľvek iné... „Čo to bolo?“ spýtal sa jej a ona priložila svoju ruku na jeho hrud' a riekla: „Dal si mi seba a svoje srdce.“ Vtedy ho tým uviedla do rozpakov, tak ako odvtedy ešte nejedenkrát. A keď mu včera povedala svoje áno na ponuku, s ktorou otáľal tak dlho... akoby sa niečo v jeho vnútri zlomilo a bremeno, ktoré ho ťažilo kamsi zmizlo. Súhlasila, že sa stane jeho ženou a dala mu tým nádej na nový, lepší život.

Keď však teraz ležal vedľa nej, vedľa jeho spiacej víly, začali jeho myseľ sužovať pochybnosti. Nie o nej či o jej láske, lež o ňom samotnom. Bude jej dobrým manželom? Dokáže jej dať všetko čo potrebuje? Nemal na mysli materiálne statky, lež lásku, oporu, pohodu... on, človek tak rozporuplný, že sám takmer nevedel, čo tie slová znamenajú? Čo bude, ak...

Zdali až jednou blýskne se,
a vítr liják přinese,
vezmeš mě k teplu po svůj plášť,
Ach, zda to pro mne uděláš?

Otvorila oči a na malú chvíľu sa naňho zadívala. Natiahla k nemu ruku a jemne sa dotkla jeho tváre. „Nemôžeš spať?“ spýtala sa ospalo a on len prikývol. Posunula sa bližšie k nemu, položiac svoju hlavu na jeho rameno. Pevne sa k nemu privinula a pohľadkala ho po odhalenej hrudi pokrytej jemnými chlpkami. „Čo ťa trápi?“ spýtala sa a on vedel, že to nie je len rečnícka otázka. Naozaj sa zaujímala o to, čo cíti a za to jej bol naozaj vďačný. Zistil, že jej môže vo všetkom dôverovať a ona ho dokáže pochopiť.

„Premýšľam o nás. O tom, aký ťa so mnou čaká život.“ priznal po chvíľke ticha a ona k nemu uprela svoje jasné hnedé oči.

„Taký ako s kýmkoľvek iným, koho by som milovala. Chystám sa byť s tebou šťastná.“ odvetila s úsmevom, no on si len potichu povzdychol. Ako ľahko si to predstavuje. Je mladá, neskúsená, má o láske svoje ideály, ktoré po prvých dňoch manželstva s ním určite pohasnú ako jasné hviezdy na úsvite.

„Často mám pocit, že všetko dobré v mojom živote je len klam a že si nič z toho nezaslúžim. Vtedy mám pocit, akoby som sa topil vo svojich výčitkách, vo svojej bolesti a trápení a prajem si jediné... skončiť to všetko,“ povedal potichu a cítil, ako zovretie okolo jeho tela zosilnelo.

Když budu sedět nehnutě,
a zase jednou zklamu tě,
svým dojmem, že jsem na poušti
a že mě štěstí opouští,
zeptáš se: „Kam jsi oči dal?
Tvá šťastná hvězda svítí dál!
Jdi za ní, já tu držím stráž...“
Tak se ptám, zda to uděláš,
pro mě uděláš.

„Kým budem s tebou, budem ti dokazovať deň za dňom, noc za nocou, že sa ti nesnívam. Budem ťa držať za ruku, aby si vedel, že som s tebou. Budem ťa bozkávať,“ povedala a jemne ho perami pobožkala na tvár, „aby si vedel, ako veľmi ťa milujem a budem ti to opakovat' dovtedy, kým sa ti tie slová nevryjú tak hlboko do tvojej mysle, aby si konečne prestal pochybovať.“

Jemne jej rukou prehrabol vlasy a žasol nad jej schopnosťou nájsť odpoveď na každý jeho problém. Kiež by ich však bolo tak málo.

„Čo keď... chcem, aby si mala všetko po čom zatúžiš. Čo ak ti to nebudem môcť dať? Nebudem ti môcť poskytnúť niečo, čo by možno mohol niekto... mladší,“ posledné slovo zamumlal a ona naňho chvíľu zmätene pozerala.

Co když se těžce zadlužím?

I ten kříž prodáš? Co já vím...

Když mě mé masky unaví,
stáhneš mě k sobě do trávy
a klidně řekneš hroznou lež:

"Na svoje léta hezkej jseš.

Před sebou ještě všechno máš..."

Ach, zda to pro mě uděláš?

„Túžim len po tom, byť s tebou. Dnes, zajtra, navždy. Myslíš, že sa mi nebudeš páčiť, keď na tvojej hlave nájdem prvý biely vlas, alebo keď sa ti okolo očí urobí ďalšia vráska? Mohla by som sa ťa spýtať na to isté. Budeš ma milovať, keď zo mňa bude matka od piatich detí, unavená a podráždená a neskôr, keď zo mňa bude starena?“ spýtala sa so smiechom, ale keď chcel niečo namietat', priložila mu prst k ústam a zastavila ho.

„Si ten jediný koho milujem a milovať budem v dobrom i zlom, v bohatstve i chudobe, šťastí i nešťastí, v zdraví i chorobe, tak ako to stojí v manželskej prísaha. Určite si pri obrade dám pozor, aby som tie slová povedala jasne a zreteľne, aby si nemal dôvod pochybovať,“ dodala a posadila sa tak, aby naňho lepšie videla. Zdalo sa, že časť jeho pochýb je na ústupe, ale jeho čelo stále zdobili drobné vrásky.

„Bojíš sa ešte niečoho, Seve? Azda moja láska nie je dost' veľká na to, aby presvedčila aj takého neoblomného človeka ako je prísny profesor Snape?“ spýtala sa jemne a natiahla k nemu ruku. Vzal ju do svojich dlaní a pritisol si ju k perám. Bola také hebká ako to najjemnejšie páperie.

„Presvedčujes ma každý deň a nepochybujem o tom, že to teraz myslíš úprimne. Ale uvažovala si, čo bude za pár týždňov, mesiacov či rokov? A... čo bude zajtra?“

„Takže sa bojíš toho, čo povedia moji rodičia,“ pochopila konečne.

„Tak trochu. Je mi jedno, čo si o mne ľudia myslia. Som a vždy budem v povedomí niektorých zapísaný ako smrťijed, čo na tom, že bývalý. Nechcem stáť medzi tebou a tvou rodinou či priateľmi.“

Co když mě zapřou přátelé

a budu scejchem na čele

podroben strašné žalobě?

Vzkážeš mi: "Stojím při tobě.

Jediná vždycky budu stát

i když ti celý svět dá mat.

Věřím ti všechno. Braň se, snaž...?"

Tak se ptám, zda to uděláš.

„Moja rodina pre mňa chce len to najlepšie a musia pochopiť, že len s tebou po boku budem šťastná. Poznáš mojich rodičov, budú možno prekvapení, ale spolupracovali ste v Ráde a vedia, aký si človek. Určite nebudú proti,“ uisťovala ho.

„A tvoji bratia?“ spýtal sa so zdvihnutým obočím.

„No... Ron bol vždy idiot, ale z toho si nič nerob. On bol pôvodne aj proti môjmu vzťahu s Harrym, ale nakoniec sa s tým zmieril a pokiaľ ide o ostatných, určite mi budú priat' šťastie a určite nám pomôžu presvedčiť našich.“

„Keď už si spomenula Harryho... ako myslíš, že to prijme on? Bol to síce práve on, kto mi otvoril oči, ale aj tak...“

„Harry je naozaj úžasný. Prijal to naozaj skvele a keď som sa s ním zhovárala o tom, že som s tebou šťastná, priat' nám

obom všetko dobré. Bola by som rada, ak by nám šiel na svadbe za svedka, ak bude chcieť," navrhla a on len mlčky prikývol. Očakával, že sa naňho Harry vrhne za to, že mu prebral ženu, ale zdalo sa, že opak bol pravdou. Hoci ho pohľad na nich musel veľmi bolieť, nikdy to nedal najavo a obom im vyjadroval svoju podporu.

„Päť detí?" spýtal sa so širokým úsmevom na tvári, keď už hodnú chvíľu mlčky ležali vedľa seba.

„No... jedno je málo a desať príliš, takže päť sa mi zdá optimálny počet," utáhovala si z neho, no po chvíli sa na jej tvári usadil vážny výraz. „Alebo deti nechceš?" spýtala sa s miernou obavou, no on si ju k sebe pritiahol a vtisol jej bozk do jemných vlasov voňajúcich ako rozkvitnutá letná záhrada.

„S tebou hoc aj celú škôlku," uistil ju a ona sa spokojne uložila na jeho ramene.

„Ľúbim ťa, Severus," šepla a viečka jej oťaželi.

„Aj ja teba," odpovedal a v tej chvíli vedel, že svoje rozhodnutie nikdy neol'utuje.

Stoupá a klesá tvoje hrud',

tak spolehlivě jako rtuť,

na teploměru našich dní.

Ráno svět zuby vycení

a mně se mnohé nezdaří.

Ale tvé prsty po tváři

mi zvolna přejdou, každý zvlášť.

Vím, že to pro mě uděláš.

Vím, že to pro mě uděláš.

Všechno uděláš.